

اخبار

سیدضیاء هاشمی مطرح کرد:

درخواست صنف تهیه‌کنندگان از محمد خزاعی برای حذف پروانه ساخت

سید ضیاء هاشمی رییس جامعه صنفی تهیه‌کنندگان درباره حضور چند روز پیش محمد خزاعی به‌عنوان رییس سازمان سینمایی در جلسه ندادیه تهیه‌کنندگان گفت: این حرکت محمد خزاعی و حضورش در جلسه بدون هماهنگی با اعضا جلسه بسیار پسندیده و قابل تقدیر بود و لازم است که مدیران یاد بگیرند فعالیت‌های هنری و فرهنگی با پشت میز نشستن و دستوری پیش نمی‌رود حضور در عرصه هنر کاملاً هنری و عاطفی است، کار در این عرصه بیشتر هنری است و اداری پیش نمی‌رود.

وی بیان کرد: زمانی که آقای خزاعی به صورت سرزده آمد، زمان صحبت من فرا رسیده بود و درباره پروانه ساخت صحت می‌کردم که در حضور وی جلسه‌ادامه پیدا کرد، ما قصد داشتیم به آقای خزاعی مسائل سینما و پروانه ساخت را انتقال دهیم که خوشبختانه خوشدان در جلسه حاضر شدند، یکی از اشکالات در عرصه‌مدیریتی، حوزه سینما، برگزاری جلسه پروانه ساخت است و تا مدامی که افراد فکر کنند یک گروه چند نفره (۵، ۷ یا ۹ نفره) می‌توانند برای ساخت یک فیلم و سینمای ایران تصمیم بگیرند اشتباه محض است. این تهیه‌کننده سینما ادامه داد: اظهار نظر این شوراها نمی‌تواند نتیجه مطلوبی برای سینما داشته باشد. هر مقام مسئول و غیرمسئول درباره پروانه ساخت اظهار نظر کند غیر کارشناسی است، ۴۲ سال پروانه ساخت صادر شد و نتیجه آورده‌ای برای سینمای ایران نداشت زیرا هیچ‌گاه آن تعداد افراد نمی‌توانند نمایندگی کل جامعه را برعهده داشته باشند.

وی بیان کرد: متأسفانه ما قسمت اعظم بینندگان تلویزیون و مخاطبان سینما را با همین نوع نگاه شوراها و سلاقی مدیرانی که در تلویزیون و به تبع آن در سینما حضور دارند از دست داده‌ایم.افراد۱ که شناخت درستی از جامعه ندارند برای ۸۵ میلیون جمعیت ایران تصمیم می‌گیرند چه فیلمی با چه مضمونی پخش شود و یا چه برنامه‌ای ساخته شود.عدم شناخت کافی مدیران و ریاکاری برخی از آنها این بلا را به جان فرهنگ و هنر کشور آورده است.

رییس جامعه صنفی تهیه‌کنندگان گفت: معتقدم آقای خزاعی برای اینکه بتواند نامی ماندگار در سینما بیابد باید ۲ کار مهم را انجام دهد. اول پروانه ساخت را حذف کند. چرا باید سینماگری که ۴۰ سال در سینمای انقلاب فعالیت کرد از یک شورای چند نفره مجوز دریافت کند که انصاف نیست.اما پروانه‌نمایش حق طبیعی و حاکمیتی است که در اختیار همه دولت‌ها در دنیااست ما هم با احترام به این مهم، آن را رعایت می‌کنیم. اما در مورد سینماگران با سابقه که سال‌ها فعالیت می‌کنند باید خوشدان مسئولیت کارشان را بپذیرند و دیگر به عهده دولت نسیارند. تنها فیلمسازان اول و دوم مجوز پروانه ساخت از ارشاد دریافت کنند

وی با اشاره به اینکه شورای پروانه ساخت به صورت تخصصی به افراد مشاوره بدهد اما مسئولیت تولید یک فیلم را به عهده تهیه‌کننده بسپارند، توضیح داد: دولت نباید مسئولیت تولید یک اثر را عهده دار باشد. یک متن حقوقی با کمک صنف و ارشاد تهیه شود و تهیه‌کنندگان (به جز اول و دوم) متعهد شوند که مسئولیت فیلم را عهده‌دار باشند و تمام قوانین باید در فیلم رعایت شود از جمله مفسده، حجاب، سیگار کشیدن یا... که باید براساین قانون فیلم ساخته و پروانه نمایش دریافت کنند. براساس سلیقه نمی‌توان فردی را از کاری منع کرد. این تهیه‌کننده سینما بیان کرد: محمد خزاعی با کمک وزیر و حمایت مطلق رییس‌جمهور باید تلاش کند تا این امر به انجام برسد و نحوه فعالیت شبکه نمایش خانگی از صفر تا صد به وزارت ارشاد باز گردد. ممکن است ارشاد در شبکه نمایش خانگی اشتباهی داشته باشد اما قانون مسئولیت این شبکه را به ارشاد می‌سپارد.

ناصر سهرابی با اشاره به موفقیت سریال

کراهی بازی مرکب در جذب مخاطب اظهار کرد: پیش از این‌که سراغ بررسی سریال بازی مرکب برویم، باید به ۱۰ سال قبل بازگردیم؛ زمانی که سینمای کره در دنیا خودی نشان داد و حرف‌های بسیار جدیدی زد. فکر می‌کنم این روزها در میان سینمادوستان کسی نباشد که کارگردان‌های بزرگ کراهی مانند بونگ جون‌هو با ساخته درخشان فیلم «انگل» که نخل طلایی ۲۰۲۰ را کسب کرد با کارگردانی مانند کیم کی‌دوک که فرد عجیبی است وفیلم‌های خوبی ساخته را قبول نداشته باشد. انگار که با حضور چنین افرادی سینمای کره دوباره متولد شد و در حال عبور از یک دوران سنتی به مدرنیته است. این موضوع در آثار مطرح اخیر این سینما مشهود است.

باید منتظر اتفاقات بزرگتری از سینمای کره بود

وی با اشاره به این‌که سینماگران کره با تفکر، برنامه، تأمل و اندیشه‌ای حساب شده برای تمام سینمای دنیا برنامه دارد، افزود: در دهه ۸۰ تلویزیون ما سریال‌های کراهی بسیاری را پخش می‌کرد. به عنوان مثال سریال‌های «جوهری در قصر»، «امپراطور دریا» و «افسانه جومونگ»مردم را پای تلویزیون نگه می‌داشت. آن سریال‌ها عمدتاً بر پایه سنت و تعریفات خاص مردم کره شکل گرفته بود و مردم نیز جذب آن شدند اما اکنون با یک اثر عجیب و غریب مانند بازی مرکب روبه‌رو شده‌ایم که این همان جریان رد شدن از سنت و رسیدن به مدرنیته است. جریان سینمای کره چشم‌انداز خیلی وسیعی دارد و بازی مرکب شروع راهی است که ممکن است سینمای کره را به مدارج بالاتری هم برساند. حس می‌کنم باید خود را برای اتفاقات خیلی بزرگتری در صنعت سینمای کره آماده کنیم. این سریال ۹ قسمتی تا کمتر از یک ماه کار خیلی عجیبی کرد و به نظر می‌آید به بازی مرکب لقب پدیده امروز را داد.

این کارشناس سینما با اشاره به محوریّت داستان در سریال‌های سرقّت پول و بازی مرکب بیان کرد: محوریّت سریال‌های سرقّت پول و بازی مرکب مساله پول است. در سریال سرقّت پول می‌خواهند پول چاپ کنند؛ با خود ببرند اما در سریال بازی مرکب با سیستم دیگری روبه‌رو هستیم. تمام افرادی که درگیر این بازی شده‌اند، افراد با اخلاق اما فقیری هستند که در زندگی مشکل دارند. البته که این سریال این موضوع را نشان می‌دهد که انسان‌های بااخلاق و باتفکر و اندیشه هم اگر قرار باشند میان مرگ و زندگی و رسیدن به پول قرار بگیرند، مهنوع خود را از بین می‌برند. شخصیت‌های داستان در بازی مرکب چیزی برای از دست دادن ندارند؛ بنابراین وارد بازی مرگباری می‌شوند که می‌دانند بازنده آن جایی روی کره خاکی نخواهد داشت و باید از بین برود. امید در این سریال خیلی کم و سیاه است و این موضوع به آزمان‌فهردی مرتبط است که افراد پول‌دار می‌خواهند برای خود بسازند و از تحقیر و مرگ انسان‌های حاضر در بازی لذت ببرند.

سهرابی خاطرنشان کرد: نقش‌های حاضر در بازی مرکب معامله بزرگی با جان خود می‌کنند در موقعیتی قرار می‌گیرند که

هم‌وعشان برای آن‌ها هیچ اهمیتی ندارد؛ به

صورتی که در یک صحنه از سریال یکی از شخصیت‌ها به نفر جلوتر از خود می‌گوید اگر حرکت نکند او را می‌کشد تا خود پیش رود. این اتفاق نشان‌دهنده جامعه امروزی دنیااست که می‌گوید برای زنده ماندن باید بکشی. سریال بازی مرکب قانون جنگل را نشان می‌دهد که هر کس قدرتمندتر است، ناتوان‌تر و ضعیف‌تر از خود را از میان می‌برد. این سریال دنیای امروز ما را نشان می‌دهد و می‌گوید که زمان خیلی کمی در اختیار داریم و امروز که از خواب بیدار می‌شویم، ممکن است آخرین روز زندگی ما باشد. این موضوع ایدئولوژی درست بازی مرکب است که نمایان شده است.

شکل تگ‌رفتن درام ضعف بزرگ بازی مرکب است

وی با بیان این‌که انسان معاصر در دوگانگی سنت و تجدّد غرق شده، عنوان کرد: این اتفاق به دلیل نظام سرمایه‌داری است. نظام سرمایه‌داری در جوامع غربی و شرقی که در این سریال نمایش داده می‌شود کاملاً نمود دارد. مادر شخصیت اصلی داستان زندگی سختی دارد و شخصیت اصلی نیز کسی است که از لحاظ مادیات کم آورده است؛ بنابراین می‌خواهد به نوعی بر علیه سیستم سرمایه‌داری بجنگد و به این ترتیب وارد بازی مرکب می‌شود. این کارشناس سینما با اشاره به ضعف‌های سریال بازی مرکب اظهار کرد: یکی از ضعف‌های بزرگ سریال بازی مرکب شکل تگ‌رفتن درام است. به نظرم احتیاج داشت بار دراماتیک بیشتری داشته باشد. شاید سازندگان خیلی تلاش کرده بودند که درام برسد اما موفق نبودند. سریال تا نزدیک به این می‌شود که به شخصیت‌های درونی افراد بپردازد، نوبت بازی‌ها می‌رسید و سازندگان تمام تلاش خود را کرده‌اند تا آدرنالین مخاطب را بالا ببرند. بازی مرکب در این اتفاق گرفتار شده و با صحنه‌های خون‌ریزی و حذف شدن انسان‌ها حرف خود را می‌زند؛ در حالی که اگر بار دراماتیک آن بالاتر می‌رفت و مخاطب می‌توانست همدان‌پنداری بیشتری با درام برقرار کند، چه بسا سریال می‌توانست رویداد زیباتری را رقم بزند. اگر سازندگان بازی مرکب این جرات را داشتند و به شخصیت‌ها نزدیک‌تر می‌شدند و فلش‌پک به این زده می‌شد که در گذشته چه اتفاقاتی برای آن‌ها رخ داده، خیلی بهتر می‌شد؛ هر چند که سعی کرده بودند به این برسند اما نتوانسته بودند به خوبی به آن بپردازند.

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح‌کشور

صاحب امتیاز و مدیرمسئول:

غلامحسین شعبانی

نشانی: میدان انقلاب – خیابان جمنازاده‌شمالی

پلاک ۳۶۰ واحد ۵

پست الکترونیک:

info@emtiazdaily.ir

تلفن: ۶۶۵۹۱۸۰۹

آگهی دولتی: ۶۶۵۱۷۷۶۴ – آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹

لینوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

چرا بازی مرکب جهانی شد

تاثیر کرونا و تبلیغات رسانه‌ای بر استقبال از بازی مرکب

سهرابی با اشاره به تأثیر کرونا بر دیده شدن سریال بازی مرکب بیان کرد: جریان کرونا به استقبال از سریال‌ها خیلی کمک کرد چرا که مخاطب امروز در خانه می‌شیند و با آرامش از مواد خوراکی استفاده می‌کند و در عین حال توسط سیستم‌های رسانه‌ای قدرتمند احاطه شده که همین رسانه‌ها او را به دیدن فیلم و سریال وادار می‌کنند. دلیل دیگری که باعث شده این سریال تا این حد مورد توجه قرار گیرد، مصرف‌گرایی جامعه است که خیلی سریع ذوق‌زده می‌شود، ترضح کمی آدرنالین در خود حس می‌کند و پس از کسب لذت هیجان و آدرنالین در او فروکش می‌کند.

وی ادامه داد: مخاطب امروز خیلی روی امواج رسانه‌ای قرار گرفته است. به عنوان مثال اینستاگرام به یک جریان عجیب و غریب در زندگی امروز تبدیل شده به صورتی که تبلیغات اینستاگرامی و حواشی پیرامون بازی مرکب باعث شد این سریال تا این حد مورد توجه قرار گیرد. بنابراین شک نکنید اگر فصل دیگری برای این سریال ساخته شود، به اندازه این فصل اول تاثیر نخواهد داشت.

این بازیگر سینما در رابطه با این‌که یکی از پلتفرم‌های نمایش خانگی ایران پس از موفقیت بازی مرکب اعلام کرد پس از این سریال‌ها باید در ۱۰ قسمت تولید شود تا در صورت استقبال مخاطب و موفقیت ادامه یابد، خاطرنشان کرد: این موضوع از ۱۰ سال پیش در صنعت سریال‌سازی دنیا رعایت می‌شود چرا که از زمان شکل‌گیری شبکه‌های کابلی سازندگان به این نتیجه رسیدند که آن محصول و محتوایی که تولید می‌کنند، باید مورد پسند مخاطب قرار گیرد. این رسانه‌ها با بخش خصوصی شکل می‌گرفت و سازندگان این جریان از جیب خود هزینه می‌کردند. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که سریال را در ۱۰ قسمت تولید کنند تا متوجه شوند این سریال چقدر می‌تواند بر جامعه تأثیرگذار باشد تا مخاطب بخواهد بابت آن هزینه کند. در صورت استقبال مخاطب به او گفته می‌شود که اگر می‌خواهد فصل دوم سریال را ببیند باید زودتر پول آن را پرداخت کند. این مسیر درستی است که پس از ۱۰ سال ما نیز به آن رسیده‌ایم.

تفلیس‌ک ریسک درستی انجام داد

سهرابی اضافه کرد: مخاطب امروز دنبال تصویر می‌گردد و حتی حوصله داستان‌ها

عجیب و غریب و دیالوگ‌های سطح بالا را ندارد. مخاطب دنبال همین ایدئولوژی‌هایی می‌گردد که سازندگان سریال بازی مرکب در ذهنشان پنهان کرده‌اند، در سریال به تصویر کشیدند و در این بازی اتفاقات قشنگی را رقم زدند. مخاطب امروز به دنبال محتوای موجز، مفید و کوتاه می‌گردد. بر همین اساس است که فیلم‌های کوتاه و مینی‌سریال‌ها این روزها حرف‌های بزرگ می‌زنند. بازی مرکب نیز با چنین ساختنی وارد تولید شد و تمام قسمت‌های آن و ذهنیت‌های پشت سریال با برنامه‌ریزی پیش رفت و مخاطب را مورد هدف قرار داد و در نهایت سازندگان پیروز شده و مردم را شگفت‌زده کردند.

وی در رابطه با معطل ماندن چندین ساله ایده ربال بازی مرکب گفت: این موضوع در سینمای ما هم اتفاق افتاده است. به عنوان مثال سعید روستایی در یادداشتی نوشته بود سال‌ها به دفاتر سینمایی مختلف می‌رفته و با تهیه‌کنندگان مهم صحبت می‌کرده تا باید و یک روز را بسازد اما در جواب به او گفته بودند که مخاطب چنین اثری را نمی‌پسندد؛ از همین رو کمکی به تولید آن نمی‌کردند. خیلی از کارگردان‌های بزرگ دنیا مانند رومن پولانسکی و وودی آلن هم زمانی که می‌خواستند آثار بزرگ خود را بسازند، با مشکلات این‌چنینی روبه‌رو بوده‌اند.

این کارشناس سینما با بیان این‌که نتفلیکس در این سال‌ها به یک غول بزرگ رسانه‌ای تبدیل شده، افزود: وقتی پول باشد، قدرت ریسک هم بالا می‌رود. نتفلیکس در رابطه با تولید سریال بازی مرکب همین کار را انجام داد. البته که این پلتفرم اتاق فکر دارد و ریسک درستی انجام می‌دهد. این اتاق فکر متوجه می‌شود سینمای کره پر از استعدادهای بزرگ بوده و وارد مرحله جدیدی شده است؛ پس با بررسی‌هایی که انجام می‌دهد، ساخت بازی مرکب را قبول می‌کند.

شخصیت‌های بازی مرکب پخته نشده‌اند

سهرابی با اشاره به تحقیر جایگاه انسانیت در بازی‌های ۶ مرحله‌ای رخ داده در بازی مرکب عنوان کرد: جایگاه انسانیت با رسیدن به پول تحقیر می‌شود. درواقع کسی که در این بازی برنده می‌شود، پس از پیروزی انسان نیست بلکه یک مرده متحرک است و به یک آدم آهنی دنیای سرمایه‌داری تبدیل شده است. بازیگر نقش اول سریال نیز در قسمت آخر این موضوع را با در خود فرو رفتن، مسخ شدن و رودست خوردن خیلی خوب نشان می‌دهد. او در جامعه‌ای قرار گرفته که در آن بی‌عدالتی حرف اول را می‌زند. این موضوع در سال‌های بعد ممکن است در فیلم‌ها و سریال‌هایی که در کره تولید خواهد شد، بیشتر مورد بررسی قرار گیرد.

وی ادامه داد: شخصیت پیرمرد سریال در بازی‌ها دارای انسانیت است و از خودگذشتگی نشان می‌دهد. به نظرم او در گذشته روزگار عجیب و غریبی را گذرانده و سازندگان سریال می‌توانستند یک قسمت ۶۰ دقیقه‌ای را فقط به گذشته او اختصاص دهد و روی او بیشتر کار کنند. این موضوع هم از ضعف‌های این سریال است که به شخصیت‌ها کامل نپرداخته و دوگانگی در شخصیت‌ها تا لحظه آخر برای ما سوال ایجاد می‌کند و پخته نشدن آن‌ها تا حدودی اثر را تخریب کرده است.

کمیّت می‌رود، شاهد کم‌توجهی به این موارد هستیم. جنسیت‌های باید ووتیرنی برای فروش فیلم باشند

شاهرخی در ادامه توضیح داد: جشنواره از نگاه ما به‌عنوان پخش‌کننده، ووتیرنی برای فروش فیلم است. همه تلاش ما از حضور یک فیلم در جشنواره این است که در نهایت بتوانیم آن را بفروشیم. اگر بخواهیم در تعداد بالای جشنواره حضور داشته باشیم و توانایی فیلم را هم فروشمی ارزش خبری پیدا نمی‌کند. هر کدام از جشنواره‌ها، یکی از چهار المان بالا را پررنگ‌تر در اختیار داشته باشد، قطعاً اعتبار و اهمیت حضور در آن هم بیشتر است. فیلمی که به جشنواره‌ای مانند «ونیز» می‌رود، اولاً شانس دیده شدنش بیشتر می‌شود، ثانیاً احتمال فروش بیشتری دارد، شانس جایزه نقدی خوب دارد و شرایط حضور عوامل فیلم هم در آن می‌تواند فراهم باشد، پس هر چهار عامل اصلی را دارد که به یک فیلم اعتبار بدهد.

این پخش‌کننده درباره اهمیت افزایش دانش فیلمسازان در حوزه حضورهای جشنواره‌ای هم گفت: در دهه هفتاد که ما کار در این حوزه را آغاز کردیم، تنها یک تقویم سالیانه از جشنواره‌ها وجود داشت که از سوی نشریه وراثتی منتشر می‌شد و در دفاتر پخش براساس آن کار می‌کردیم. از مقطعی همان جدول هم پوی شد، دیگر نتوانستیم آن را تهیه‌کنیم و پیدا کردی اطلاعات مرتبط به جشنواره‌ها بسیار سخت بود. امروز اما دهه پلتفرم وجود دارد که به راحتی اطلاعات جشنواره‌ها را در اختیار شما قرار می‌دهد و به راحتی هم می‌توانید از طریق همان‌ها ثبت‌نام کنید. البته اگر قرار است تهیه‌کننده یا کارگردانی خودش از این پلتفرم‌ها استفاده کند و جشنواره‌های خوب را شناسایی کند، نیاز به تخصص دارد. یک بخش‌حرفه‌ای و مجرب این مسائل را به خوبی بلد است اما چون برخی از این دوستان می‌خواهند سریع به نتیجه برسند و سریع آمار حضور جشنواره‌ای به‌دست بیاورند، سراغ پخش‌کننده‌ها نمی‌آیند و می‌گویند خودمان این کارها را می‌کنیم.

یک فنبان جای داغ

برترین سریال‌های جاسوسی–امنیتی تلوزیون به انتخاب یک بازیگر

کوروش سلیمانی بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون، درباره ژانر جاسوسی – امنیتی در فیلم و سریال‌ها گفت: آنچه ما در سینما و سریال‌سازی به عنوان ژانر یا گونه جاسوسی و امنیتی و حتی پلیسی می‌شناسیم در واقع زیرژانر «اکشن» است. البته برخی آثار پلیسی هستند که کاملاً جنبه معمایی دارد و اثری از عناصر اکشن در آن نیست؛ مثل سریال «هرکول پوآرو» یا «خانم مارپل»، اتفاقاً این گونه آثار معمایی کشش زیادی هم برای مخاطب دارد، چون دادر بشر دوستدار روایت است و بازشدن گره‌های یک ماجرا برایش جذابیت دارد.

سلیمانی یادآور شد: شاید اولین نمونه آثار امنیتی در تلویزیون به سال ۱۳۷۵ و مجموعه «دومین انفجار» به کارگردانی نادر مقدس بازگردد. داستان این مجموعه درباره تلاش عده‌ای خرابکار برای منفجر کردن یک مرکز مخابراتی بود. راستش من در آن زمان سریاز بودم و خیلی امکان تماشای تلویزیون را نداشتم، اما ترکیب بازیگرانی همچون مجید مظفری، پرویز پورحسینی، ناصر هاشمی، آریتا حاجیان، سیما تیرانداز و رضا فیاضی و فیلمنامه شادمهر راستین نشان می‌دهد که احتمالاً با یک اثر خوب طرف هستیم.

وی افزود: بعد از این سریال، حدود ۱۰ سال در تولید و پخش چنین اثری فاصله افتاد. در نوروز سال ۱۳۸۵ که با عازداری آخر صفر همزمان بود، سریال «وفا» به کارگردانی محمدحسین لطیفی روی آنتن می‌رود که با استقبال هم مواجه شود و از جمله آثاری است که هنوز هم می‌تواند در بازپخش مخاطب را پای تلویزیون بیاورد. پوریا پورسرخ هم اگرچه پیش از آن در یکی دو اثر دیگر حضور داشت، اما با سریال «وفا» و نقش ژوئین شناخته شد.

سلیمانی ادامه داد: سریال دیگر در این حوزه، «راستش را بگو» به کارگردانی محمدرضا آهنج بود که در سال ۱۳۹۱، روانه آنتن شد. حسن پورشیرازی، آتلا پسپانی، نیوشا ضیعی، دانیال عبادی و مهدی سلوکی بازیگران این مجموعه بودند که درباره فعالیت‌های خرابکاری و تلاش مأموران امنیتی برای خنثی‌سازی این‌گونه فعالیت‌ها بود. البته انتقاداتی هم برآن وارد شد مبنی بر این‌ که چهره‌ای که از مأموران امنیتی در این سریال نشان داده می‌شود منطبق بر واقعیت نیست اما به هر حال در زمان پخش، مخاطبان خاص خودش را داشت.

این بازیگر عنوان کرد: مجموعه «پیدا و پنهان» یکی دیگر از سریال‌های تلویزیونی با محور مسائل امنیتی بود که اتفاقاً من هم از بازیگران آن بودم. آقای فرامرز قربیبیان نقش فرمانده را بازی می‌کرد و من و امیرحسین آرمان دستیاران او بودیم. معمولاً در این‌گونه سریال‌ها ترکیب فرمانده و گروهی که زیر نظر او کار می‌کنند رایج است. این سریال قرار بود ۱۲ قسمتی باشد که هر دو قسمت یک داستان را روایت کند. اما بعد از دو قسمت که درباره مسائل امنیتی در حوزه اقتصاد بود، کارگردان آن عوض شد و شهرام شاه‌حسینی پشت دوربین آمد. البته دلایلش را هم به ما نگفتند اما گروه بازیگران عوض شد. آقای بیژن امکاتبان جای آقای قربیبیان آمد و من و امیرحسین آرمان هم به‌طور جدا شدیم.

وی افزود: سریال «آسمان من» محمدرضا آهنج هم یک مجموعه جذاب امنیتی بود که با محوریت فعالیت گروه امنیت پرواز ساخته شد. اثر پربرازپخش بود که روند تولیدش هم طولانی بود. من هم در یک قسمت در نقش مازگرافی یکی از مسئولان کشور که آقای رضا توکل‌ی نقش آن را ایفا می‌کرد حضور داشتم.

سلیمانی که ۲۹ مهر ۱۴۰۰ مهمان بخش پرسونده «سریالیست» با موضوع «سریال‌های تلویزیونی جاسوسی–امنیتی» و با اجرای پدram کریمی بود، گفت: «تعبیر وارونه یک رویا» سریالی بود که آقای جیرانی در اوایل دهه ۲۰ با محوریت مسائل امنیتی روی آنتن برد و درباره محافظت از دانشمندان کشور بود. یکی از تکنیک‌هایی که آقای جیرانی در این سریال و البته سریال «هرگ تدریجی یک رویا» از آن بهره برد، استفاده از دو قاب موازی در کادر در برخی سکانس‌ها بود که باعث شد مخاطبان بهره بیشتری از سریال ببرند.

این بازیگر تأکید کرد: از نگاه من سریال «فاکتور هشت» به کارگردانی آقای رضا کریمی از جمله آثار متفاوت در حوزه کارهای امنیتی و جاسوسی است. بحث واردات و قاچاق دارو، احتکار دارو و مسائلی که با جان مردم سروکار دارد و متأسفانه بازپژه دست عده‌ای سودجو قرار گرفته را سوزه قرار داده بود. فکر می‌کنم باید در کارهای امنیتی سراغ تنوع سوزه برویم و صرفاً موضوعات سیاسی و با جاسوسی مدنظرمان نباشد؛ «فاکتور هشت» هم مثال خوبی در این زمینه است.

وی با بیان اینکه احمد معظی یکی از کارگردانان شناخته‌شده در تولید سریال‌های امنیتی سال‌های اخیر است، ادامه داد: خود من به عنوان بازیگر، تلفظلم «ساعت به وقت صفر» را با کارگردانی ایشان کار کردم که آقایان سعید، راد، علیرام نورایی و علی غانی‌فر وو… هم از دیگر بازیگران آن بودند و فیلم خوش ساختی بود. فکر می‌کنم از همانجا بود که احمد معظی مسیرش را انتخاب کرد و با کارگردانی سریال‌هایی همچون «سارق روح»، «تورخ خاموش» و «خانه‌امن» در چهار سال اخیر نشان داد که این توانایی را دارد.

سلیمانی اضافه کرد: در نهایت باید به سریال «گاندو یک و دو» اشاره کنم که سری اول آن در تابستان ۱۳۹۸ روی آنتن رفت و مخاطبان و البته حواشی زیادی داشت. فصل دوم آن هم نوروز اسمال روی آنتن رفت و با یک وقفه ادامه آن در تابستان ۱۴۰۰ پخش شد. «گاندو» سریال خوش ساختی بود که فساد و خیانت برخی اهلان آنها با کشورها پیگانه را در کنار مبارزه با فعالیت‌های تروریستی به تصویر کشید. وحید رهبانی در نقش مأموری به نام «محمدآقا» در این سریال درخشید و به نظرم بعد از سال‌ها فعالیت در تئاتر به نوعی پوست انداخت. رهبانی از حدود ۱۸ سالگی به صورت جدی در تئاتر فعالیت داشت. من هم در نمایش «بلوط» به کارگردانی او بازی کرده‌ام اما با سریال «گاندو» توانایی‌های دیگر خود را نیز نشان داد.

«سریالیست» به تهیه‌کنندگی محمد باریکانی و مجتبی فرجی و با اجرای پدram کریمی کاری است از گروه تاریخ، فرهنگ و هنر شبکه یک که پنجشنبه‌ها ساعت ۲۳:۱۵ از شبکه یک پخش می‌شود.

سیدجواد هاشمی مهمان «مثبت دست فرمون» می‌شود

سیدجواد هاشمی مهمان «مثبت دست فرمون» می‌شود و از خاطرات اولین لحظات رانندگی می‌گوید.

به گزارش روابط عمومی، برنامه «مثبت دست فرمون» با اجرای حامد تهرانی و تهیه‌کنندگی محمود محمودی امشب ۲۰ مهر ماه در دومین برنامه خود میزبان سیدجواد هاشمی بازیگر و کارگردان سینما، تئاتر و تلویزیون می‌شود.

این برنامه طبق روال هر فصل مسابقه «دست فرمون» با حال و هوایی متفاوت آماده شده است تا مهمانان خود را در موقعیت‌ها و لحظات متفاوت به چالش بکشد.

«مثبت دست فرمون» این هفته با دعوت از سیدجواد هاشمی با این بازیگر و کارگردان درباره خاطرات اولین لحظات رانندگی و اولین تصادف زندگی‌اش صحبت می‌کند و در ادامه نیز به چالش‌های طراحی شده در این برنامه می‌رسد.

این برنامه جمعه‌ها ساعت ۱۹ روی آنتن شبکه نسیم می‌رود و بازپخش آن روز بعد ساعت ۷ و ۱۳ پخش می‌شود.

سرباز راهوری که با یک عکس چهره شد به «بسته پیشدانی» می‌آید

سرباز راهوری که در حال دیکته گفتن به یک کودک دستفروش سوزه عکاس شد، مهمان «بسته پیشدانی» با اجرای مزده لوسانی می‌شود.

به گزارش روابط عمومی برنامه، چندی پیش تصویری از یک سرباز راهور که در حال دیکته گفتن به یک کودک دستفروش بود در صدر اخبار فضای مجازی قرار گرفت.

این تصویر حتی در بخش تصویری برخی از رسانه‌ها راه پیدا کرد و بسیاری به عنوان یک اتفاق خوب از آن یاد کردند. «بسته پیشدانی» در قسمت سوم «اخلاق خوب و مهربانی» را متناسب با هفته وحدت و میلاد پیامبر (ص) موضوع خود قرار داده است و به تناسب موضوع از این سرباز راهور که مهربانی را برای کودکانی نداعی کرد دعوت به عمل آورده است. این سرباز امشب جمعه ۳۰ مهرماه در برنامه حضور پیدا می‌کند و روایتی از دیکته گفتن به دخترک دستفروش را توضیح می‌دهد. «بسته پیشدانی» به تهیه‌کنندگی الهه‌بهبودی و با اجرای مزده لوسانی پیشنهاداتی است برای ایجاد حال خوب در مخاطبان که از جمعه ۱۶ مهر روی آنتن شبکه دو رفته است و هر برنامه از بخش‌های مختلفی تشکیل شده است.